

ΝΙΚΗΣ. 1. Ἰωάννης 787

2. Λέων 812-813

3. Θεόδωρος 879

4. Κωνσταντῖνος 1090.

5. Δημήτριος (Ἀνδρόνικος) 1166. 1179 (3. 6. 7)

6. Γεώργιος 1197.

LIX. ΝΙΚΗ Σ

Κατὰ τὸν Γ. Ι. Κονιδάρην¹⁾ ἡ τάξις τῶν ἐπισκοπῶν Ἀδριανουπόλεως τοῦ περιφήμου τακτικοῦ τοῦ Παρισινοῦ κώδικος 1555Α' δὲν ἀλλάσσει ἀλλὰ προστίθενται αἱ ἐξῆς ἐπισκοπαί. «δ' Δεβελτοῦ ε', Νικαίας, ζ' Προβάτου καὶ ζ' Βουλγαροφύγου. Τὴν ὑπαρξιν τῶν ἐπισκοπῶν τούτων κατὰ τοὺς ἐφεξῆς χρόνους ἐπιβεβαιοῦσιν εὐτυχῶς αἱ σχετικαὶ πηγαί.... Ἡ ἐπισκοπὴ Νικαίας ἢ Νίκης προαχθεῖσα κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Ι' αἰῶνος εἰς αὐτοκέφαλον ἀρχιεπισκοπὴν, διετηρήθη μέχρι τῆς κατακτήσεως τῆς Θράκης ὑπὸ τῶν Τούρκων ἐν ἀρχῇ τοῦ ΙΔ' αἰῶνος (Ἱεροκλέους Συνέκδημος Νο 2, 96, 10, 106 καὶ 11, 128—Λαμπουσιάδου Α' 39 ἐξ.)

1. Ἰωάννης 787 εἰς τὴν ἐν Νικαίᾳ Ζ' οἰκ. σύνοδον· εἰς τὸν ὅρον ὑπογράφεται «Ἰωάννης ἀνάξιος ἐπίσκοπος Νικαίας τῆς Θράκης»²⁾ πρὸ τοῦ Ραιδεστοῦ καὶ μετὰ τὸν Ἀρκαδιουπόλεως.
3. Ἀνώνυμος 1166 εἰς τὴν ἐπὶ Λουκά οἰκ. πατρ συγκροτηθεῖσαν περὶ τοῦ «ὁ πατήρ μου μείζων μου ἐστίν» ἱερὰν σύνοδον φέρεται μετὰ τὸν Σηλυβρίας καὶ πρὸ τοῦ Ἀγχιάλου³⁾
4. Λέων 812—813 Ἐπὶ Λέοντος τοῦ Ἀρμενίου ἐν Ἀδριανουπόλει ὁ Κροῦμμος «Λέοντα τὸν ἐν Ἀγίοις ἐπίσκοπον Νικαίας τῇ θε-

30) Σάρδεων: ἐνθ' ἀν.

1*) Σάρδεων Στ' σελ. 105.

1) Ὁρθοκ. Χριστ. Ἐγκ. τόμ. Α' σελ. 309—310 ἐν λ. Ἀδριανούπολις.—2) Μήλιας, τόμ. II σελ. 876—3) Ἐκκλ. Ἀλήθ. 1884 σελ. 635.—Ποτλῆ, τόμ. Ε' σελ. 93.

σει ευνούχου, ξίφει την γαστέρα διέρρηξε⁴⁾. 'Αναφέρεται Λεόντιος ὅτι ὁμοῦ μὲ τοὺς Μανουὴλ 'Αρχιεπίσκοπον 'Αδριανουπόλεως, Πέτρον 'Επίσκοπον ἐν Θράκῃ, Γεώργιον 'Επίσκοπον Δεβελτοῦ (Develta, Debolta) Λεόντιον 'Επίσκοπον Νίκης, Πάροδον Πρεσβύτερον, Σιώνιον (Sionius) Γαβριήλ, 'Ιωάννην, Λέοντα, στρατιώτας καὶ 377 σὺν αὐτοῖς μάρτυρας ἐν Βουλγαρίᾳ συνελήφθησαν ἐν Odría 'Αδριανουπόλει τῇ 29 'Ιουνίου 813 ὑπὸ τοῦ βουλγάρου ἡγεμόνος Grubosh (Κρούμου) καὶ ἀπεκεφαλίσθησαν τὴν 22αν 'Ιανουαρίου 814 ὑπὸ τοῦ Βουλγάρου ἀρχηγοῦ Zok (Murtagon). 'Εορτάζονται 22 'Ιανουαρίου⁵⁾.

4 Θεόδωρος 879⁶⁾

5 *Εὐστράτιος* περὶ τὰ 1090. 'Η "Αννα Κομνηνὴ⁷⁾ ἀναφέρει ὅτι «ἐν Φιλιππουπόλει συμπάρησαν Εὐστράτιος, ὅτε Νικαίας πρόεδρος ἀνὴρ τὰδε θεῖα σοφὸς καὶ τὰ θύραθεν αὐχὼν ἐπὶ ταῖς διαλέξεσι μᾶλλον ἢ οἱ περὶ τὴν Στοάν καὶ 'Ακαδημίαν ἐνδιατρίβοντες». "Αν καὶ δὲν ἀναφέρεται ἂν πρόκειται περὶ τῆς ἐν Μικρᾷ 'Ασίᾳ ἢ Θρακικῆς Νικαίας ἀλλὰ ἐπειδὴ πρόκειται περὶ γεγονότος παρὰ τὴν Φιλιππουπόλιν ἴσως νὰ πρόκειται περὶ τῆς Θρ. Νικαίας, καθότι καὶ ὁ Ed. Muralet⁸⁾ ἀναφέρει «Alexis travailla à la conversion des Pauliciens. Il est secondé l' évêque de Philippopolis et par Eustrate, archévêque de Nicée en Thrace, commentateur d' Aristote. Il établit les hérétiques sur l'Hébre dans une ville nommée Alexiopolis ou Neocastrum et revient à C. P. vers la moitié de l'automne.

Zon XVIII 26 Comn. XIV 356 C 359 D ; Chon. suppl. 3 prétend qu' Eustrate déclara alors contre les Arméniens monophysistes que la chair de Christ servait le Père (τῷ πατρὶ λατρεύειν). Il fut condamné pour cela et déposé, et déclara alors que la chair avait été élevée par le Père. Nicon 6622 nomme Manuel l'Empereur qui convertit les Hérétiques

4) Acta Sanctorum. November τόμ. Propylaeum 1902 σελ. 414—6—Bollandi : A. A.S.S. Januari τόμ. II, σελ. 441 —2.—5) Rt. Rev. F. G. Holwerck, Biogr. Dict. of Saints. St. Louis 1924 σελ. 422, 604, 647, 792.—6) Labbeus, τόμ. XI σελ. 337 ἀπὸ 'Ελλ. Κώδικας Βιβλιοθήκης Βατικανοῦ.—7) Βιβλ. XV Βενετίας ἐκδοσις σελ. 358.—8) Essai de Chronographie Byzantine 1057—1453 par ... Bale et Genève. H. Georg. Libraire—éditeur. St. Pétersbourg 1871 σελ. 115.

bulgares par Hilarion évêque de Moglene».

- 6 Ἀνώνυμος ἐπὶ πατρ. Λουκά Χρυσοβέργη (1155—1167) καὶ Βασιλέως Μανουὴλ Κομνηνοῦ ἐν σημειώσει συνοδικῇ, μετὰ τὸν Βρύσης καὶ πρὸ τοῦ Ἀγχιάλου⁹⁾ καὶ εἰς ἄλλο σημείωμα περὶ τοῦ μὴ ἀφαρπάζεσθαι, πρὸ τοῦ Ἀπρω¹⁰⁾
- 7 Δημήτριος 1166, 1171. Εἰς τὴν σύνοδον ἐπὶ Μανουὴλ Κομνηνοῦ 1166 περὶ τοῦ ρητοῦ ὅτι «ὁ πατήρ μου μείζων μου ἐστίν» εἰς πρᾶξιν Μηνὶ Μαρτίῳ ΣΤ' ἡμέρῃ Πρώτῃ Ἰνδ, ΙΔ'¹¹⁾ μετὰ τὸν Σηλυβρίας καὶ πρὸ τοῦ Δέρκων «ὁ εὐτελής Ἀρχιεπίσκοπος Νίκης Δημήτριος ὀρίσας ὑπέγραψε». Ὁμοίως καὶ εἰς τὰς πράξεις ΣΤ' β, Α' α, Η' α, Μηνὶ Ματῶ στ' ἡμέρᾳ καὶ Ἰνδ. ιδ' Ὁμοίως εἰς συνοδικὸν τόμον Κηπόλεως πατρ. Μιχαὴλ τοῦ Ἀγχιάλου ἔτει 1171¹²⁾ πρὸ τοῦ Βρύσεως καὶ μετὰ τὸν Κυψέλλων.
- 8 Γεώργιος 1197 Μηνὶ Φεβρουαρίῳ δ' ἡμέρᾳ β', ἐπινεμήσεως ιε'¹³⁾

LX. ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

Ἐπὶ Λέοντος Στ' τῶν Ἰσαυρῶν μεταξύ 733—746 εἰς ἀναγραφὴν τῶν εἰκονοκλαστῶν ἀναφέρεται αὐτοκέφαλος ἀρχιεπισκοπὴ Κ' ἐπαρχία Θράκης. Ὁ Νικοπόλεως τοῦ Βουλέρου¹⁾

1 Πολύκαρπος²⁾

2 Ἰωάννης³⁾

3 Νικόλαος⁴⁾

4 Σάββας 879⁵⁾

5 Νικόλαος⁶⁾

6 Βασίλειος⁷⁾

LXI. ΞΑΝΘΗΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΘΕΩΡΙΟΥ

1 Ἰάκωβος Περιθεωρίου 879^{1*)} ἐν τῇ ἐπὶ Φωτίου συνόδῳ

9) Patr. τόμ. 119 σελ. 769.—10) Ποτλῆ, τόμ. Ε' σελ. 98.—11) Patr. τόμ. 140 σελ. 260.—12) Α. Παβλώφ, Βυζ. Χρον. τόμ. 2 (1895) σελ. 391.—13) Ποτλῆ τόμ. Ε' σελ. 101—Patr. τόμ. 119 σελ. 888.

1) Γ. Ι. Κονιδάρι : Μητροπόλεις καὶ Ἀρχιεπισκοπαὶ τοῦ Οἴκου. Πατριαρχείου καὶ ἡ τάξις αὐτῶν. Ἀθῆναι 1934 σελ. 91.—2) Σωκράτους : Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία βιβλ. Ζ' σελ. 275.—3) Αὐτ.—4) Ὁμ.—5) Gams σελ. 427.—6) Σωκράτους : Ἐνθ' ἀν.—7) Αὐτ.

1*) Ἀμσ. 18 Ἰουλ. 1891.